

itione. Propterea quasi meruerit principatum gerere totius vici, vocat οὐμαρχίδης. Hæc mihi verisimilia videntur. Tamen dubitanter scribo neque affirmo, retinuique in interpretatione nomen Comarchidæ exemplo Plautino qui palliat verba vestit sè pè tunica Romana.

**Σχόλια.** Εμπιστέν ἐμοί.] τὸ θεῖον θεοτος, ἀρέσκει μου τὸ χολάζειν τὸ ποτό. Αφωνέ] φρύξον. τινὲς χράφεσιν ἀφανίζον ἀντὶ τὸ ζέν. Τῶντε πυρῶν.] ἀντὶ τὸ ἔμβαλον τὸ μίξισ. Καὶ τὸ συρῆν οὐσιαν ἀγένει, δούσσον γε ἐφέλκεις τὸ ποτόν. τὸ ζέξειε, ἀντὶ τὸ φρέλει. αγάλεξον τὸ σύκα. Οιναείζειν.] τὸ διπούλατίζειν. οἰναρα γε τὰ φύλατα τῆς αμπέλου. τινὲς χράφεσιν ἀμπελεύρην εἰς ὄρθως. οιναείζειν. Τὸ οἴνας ἐργάζεσθαι. Καὶ οἰναρα τὰ φύλατα. Τωτλάζειν.] πηλοπατέν. τωτλος γε ὁ σπιλός. ἀντὶ τὸ βολοποτέν. παρδακὸν τὸ δίνυχον. Στω γε Καρχίλοχος Κατιμανίδης. Σπίνω. Ταΐνος εἶδος τραχές.

**CHRIS.** Τόντε μανῆς ή σύρα] Manes pro seruo quolibet usurpatur etiā à Demosthene, & Diogenes hoc nomine seruū habuit, statuāque fuit in

Ην δὲ καὶ ποσὶ τις ἔνδον, καὶ λαγῳδα τέττα-  
ει,  
Εἰ τι μὴ ξελέγυκεν ἀντὶ τὸ γαλῆ τῆς ἔπει-  
εις.  
Εψόφει ψωνένδον, οὐκ οἰδί τίπα κάκυδι-  
δόπα,  
Ων ἔνεγκεν ὡς πᾶς τεῦ ἥμιν, δὲν δὲ δουδαμ τῷ  
πατέρι,  
Μυρρίνας αἴτιον δέ Αἰχινάδου τὸ καρπί-  
μων.  
Χάματης ὁδοῦ, Χαεινάδης τὸ βω-  
σάτω,  
Ως αδέμπη μεθ' ἥρδη,  
Εὖ πιοιωδης καφελοιωδης  
Τὸ θεῖον Καρχματα.

**Σχόλια.** Πισός.] τὸ πρῶτον γάλα. Οὐ καὶ ἐψόμανον πηγήν τατ. καὶ ἡμεῖς χυτεῖτον λέγομεν. τὸ μετέβεληνος αἵματο τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μὲν γθεστοῦ γαλακτῖς αἱμελχέν.

**BISETVS.** Κάκυδοιδόπα] Κακυδοιδόπα. κακοίδης πατέρων, σωστεράτειν, καὶ θεριζεῖν, ἢ μὲν τεραχῆς, ἢ θερύζει τὸ λέγειν, ἢ πράτην. ιώας τὸ ταῦχον τὸν πυδομόν, ὃ διλοῖ τὸ θέρυσον. καὶ τὸν δέπον, ὃ σημαίνει τὸν θέρφον, ἢ τὸν βαριὰν ἥχον. τινὲς ἡ νομίσουστο λέγεισθαι ταῦχον τὸ κυκνῖν, τὸ σωστεράτειν, καὶ τὸν δούπον, τὸν θέρυσον, οιονεὶ κυκνοδόπην. τοῦ δὲ τούτου ἐν ταῖς Νεφέλαις ἡδη προερπατεῖ. τὸ ζέξεις δούνατ, ἀντὶ τὸ δές, ιωνιῶς λέλε-  
ιται.

**Σχόλια.** Αἰχινάδου.] οἰς τὸ Αἰχινάδος μᾶλλον τὸ τὸ ἀλλαντοντος καρπίμικης μυρρίνας, ἢ δόπο τὸ καρπῶν. ἢ σύνομα κύνειον αὐλητῆ, ἢ φίλη, βωσάτω δὲ, βονσάτω. Ταρώματα.] τὰ ἀροτρώματα. ταῦχον τὸ ἀροτριοῦ. Καὶ προποτειακῆς. λέγουσι ἡ ἔνιοι, τὰ ἀλφίτα καὶ τὸν λιβα-

A Cottabissimo sic dicta. Puto autē Syrē nomine servā intelligi, nisi sic vocauerit Thraciā illā quam, dū lauat vxor, paulo ante volebat perdeplere. Nā & Virgilius in Moreto seruā Simulo fecit Scybalen Afrā. Tamē apud Terentiū Syra dominæ & matronæ nomē est fortassis à vestis syrmate dictū. Οιναείζειν] οἰναρα sunt vitis folia, & οιναείζειν, δηποτυλλίζειν. i. folia decerpere, vt Soli sint apertæ vix. τωτλάζειν autem est βωλοκοτεῖν, ego verti pastinare: Propriè τωτλος est lutum, alias apud Grammaticos τωτλάζειν est αὐτὸ καὶ αὐτὸ λεγειν. Sed miror quod τὸ τωτλωδες exponunt οὐλῶδες, nisi τωτλος etiam est genus illud herbarum quo segetes dicuntur infestari, & οὐλωμανεῖν. Aut si non est, legerem οὐλῶδες non οὐλῶδες. Παρθανὸν] Hoc est διηγεῖν. Sed Aristophanes de industria hæc duo obscura vocabula usurpat, fortassis ad insectationem poëticæ cuiusdam qui talibus verbis cum adfectione vix est.

**C** Laetè pressum habemus atque quatinor lepusculos,  
Ni quid ipsa sorte feles vindicari vespéri:  
Namque turbantis sonorem nescio quem audiūmus,  
Fer puer tres huic nobis, & patri fer unicūm.  
Posce myrtos sume defer floridas Aeschianadis:  
Tum via caletur una proximus Charinades,  
Qui diem simul bibendo  
Transigat, bono adiuuante  
Nostra arata numine:

E τωτὸν, αράματα οἰς παρ Εύπολιδι. καὶ εὐθὺ τὸ τὸ αρωματων ἀντὶ τὲ τὸ αλφίτων. ἐκτείνει] δὲ εἴτε τὸ σωματοιφειον.

**BISETVS.** Αράματα, οὐ τὸ θυμιάματα οἱ Αἴτιοι καὶ καλούστιν, ἀλλα τὰ ιατραρμία. Σ. ἀλλα δέ τοι οἱ χαπτίεον οἰς δέπο τὸ αρών, ὡς αρσών, τὸ αροτρῖον, πρὸς δέξιοις τὸ αρώματα, τὸ θυμιάμα δηλοῖ.

**CHRIS.** Κάκυδοιδόπα] Pro ζεύδοιδόπα. Est autem κακοίδης πατέρων turbare, & omnia miscere, Τεράτειν & κυκνῖν interpretatur Hesychius & Sudas, nam inde origo, vel potius à κύδειμος & δούπος. In Nebulis dixit ἀνω κατω κακοίδης. Μυρρίνας] Nam pueri in contiuiis sumpto laureo aut myrteo ramo cantabant. Auctor Sudas. Χαεινάδης] Charisades iste tardus erat & νωθῆς, unde Prouerbium κρετίον τὸ χαεινάδης θαδίζειν, de iis qui gradum habent testudineum non grallatorium, qualis Callipides apud Tranquillum.

καλῶν 17.

**D** Vnque suum melos  
Resonans cicada integrat  
Videre me consitas  
Vites iuuat Lemnias  
Iamne maturuerint,

Αντωδὴ, καὶ ἀντισροφὴ  
Η Αἰδη τὸν ἰδειν νόμον  
Διασκοπῶν ίδομα  
Τὰς λημνίας αμπέλες,  
Εἰ πεπάγουσιν θῆση.